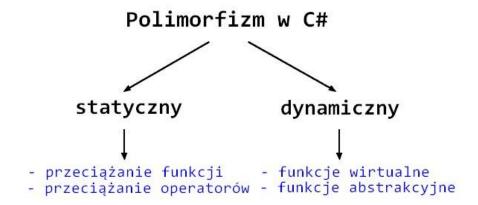
POLIMORFIZM

Polimorfizm w programowaniu to taka funkcja lub właściwość kodu, która pozwala na korzystanie z jednego "narzędzia" (np. metody, funkcji) do różnych zadań. Polimorfizm ułatwia rozbudowę i utrzymanie kodu, pozwalając na elastyczne rozszerzanie funkcjonalności bez zmiany istniejących klas. Dzięki temu kod jest bardziej czytelny i łatwiejszy w modyfikacji.

Polimorfizm dynamiczny w C# to przesłanianie funkcji.

- 1) Metoda wirtualna (funkcja wirtualna) to metoda, która może zostać nadpisana w klasach dziedziczących. Metody wirtualne umożliwiają polimorfizm. Metody wirtualnej nie musimy przesłaniać, ale jeżeli chcemy to musimy to zrobić za pomocą słowa kluczowego override.
- **2) Metoda abstrakcyjna** zachowuje się dokładnie tak samo jak metoda wirtualna, jedyna różnica leży w braku definicji ciała funkcji. Tworząc metodę abstrakcyjną deklaruje się funkcję (deklaracja to typ zwracany, nazwa i argumenty) ale nie definiuje się ciała funkcji.

Metodę abstrakcyjną można zadeklarować tylko w klasie abstrakcyjnej (także poprzedzonej słowem abstract). Klasa abstrakcyjna jest klasą, której instancji nie da się stworzyć. Można po niej tylko dziedziczyć, rozszerzając ją o inne klasy. Klasy dziedziczące muszą implementować metody abstrakcyjne klasy abstrakcyjnej.

METODY FORMATOWANIA ŁAŃCUCHÓW ZNAKÓW

- 1. Konkatenacja(+) Console.WriteLine (a + "world");
- 2. String.Format ("{0} ma {1} lat", "Jan", 30); Pozwala na użycie miejsc zastepczych
- 3. Interpolacja ciągów Console.WriteLine(\$"Mam na imie {imie} i mam {wiek}
 lat");
- 4. String.Concat i String.Join
 - Concat {aczy elementy bez seperatora string.Concat("A", "B", "C"); => ABC
 - Join łączy z seperatorem np. string.Join(",", "A", "B", "C"); => A,B,C
- 5. String.Builder wydajny przy częstych modyfikacjach łańcucha

```
var sb = new StringBuilder();
sb.Append("Hello");
sb.Append(" ");
sb.Append("World");
string result = sb.ToString();
```

6. Metody formatowania liczb i dat

```
Można je stosować w String.Format i interpolacji:
double liczba = 12345.6789;
Console.WriteLine($"{liczba:F2}"); // 12345,68 (2 miejsca po przecinku)
Console.WriteLine($"{liczba:N}"); // 12 345,68 (z separatorem tysięcy)
```

DateTime dt = DateTime.Now; Console.WriteLine(\$"{dt:dddd, dd MMMM yyyy}"); // np. "niedziela, 14 września 2025"

DZIEDZICZENIE

Dziedziczenie to kluczowy mechanizm programowania obiektowego (OOP), pozwalający tworzyć nowe klasy na podstawie istniejących, odziedziczając ich właściwości i metody. Dzięki niemu kod jest bardziej zwięzły i mniej powtarzalny.

Podstawy dziedziczenia:

- Klasa bazowa (base class) przekazuje cechy klasie pochodnej (derived class).
- Klasa pochodna dziedziczy właściwości i metody klasy bazowej.
- W C# używa się operatora: do łączenia klas.

Ważne zasady:

- 1. **Dziedziczenie jednokrotne** klasa może dziedziczyć tylko po jednej klasie.
- 2. **Modyfikator protected** pozwala na dostęp do członków tylko w klasie bazowej i pochodnych.
- 3. Słowo kluczowe base służy do wywoływania konstruktorów i metod klasy bazowej.
- 4. **Metody oznaczone virtual** można nadpisać w klasie pochodnej słowem override.

```
class Zwierze {
  public string Nazwa { get; set; }
  public void Oddychaj() { Console.WriteLine($"{Nazwa} oddycha."); }
}
class Pies : Zwierze {
  public void Szczekaj() { Console.WriteLine($"{Nazwa} szczeka."); }
}
```

HERMETYZACJA

Hermetyzacja (enkapsulacja) to ukrywanie w obiekcie elementów, do których użytkownik nie powinien mieć dostępu. Dzięki temu ograniczamy dostęp do zmiennych i metod wewnątrz klasy, chroniąc je przed nieautoryzowanym użyciem.

Modyfikatory dostępu w C#:

- public dostęp dla wszystkich klas i metod,
- private dostęp tylko w obrębie danej klasy,
- protected dostęp w klasie i klasach dziedziczących.

Właściwości (gettery i settery)

Gettery i settery to specjalne metody pozwalające kontrolować dostęp do prywatnych pól klasy.

Przykład 1:

```
public class Person
{
    private string name; // prywatne pole
    public string Name //właściwość
    {
        get { return name; }
        set { name = value; }
    }
}
class Program
{
    static void Main()
    {
        Person person = new Person();
        person.Name = "Jan"; // przypisanie przez właściwość
         Console.WriteLine(person.Name); // odczyt przez właściwość
    }
}
```

```
Można też użyć automatycznych właściwości:
public class Person
{
    public string Name { get; set; }
}
class Program
{
    static void Main()
    {
        Person person = new Person();
        person.Name = "Jan";
        Console.WriteLine(person.Name);
    }
}
Przykład 2 – z walidacją wartości:
public class Person
{
    private string name;
    public string Name
    {
        get { return name; }
        set
        {
            if (!string.IsNullOrEmpty(value))
            {
                name = value;
            }
            else
            {
                throw new ArgumentException("Imie nie może być puste");
```

}

```
}
}
// użycie:
Person person = new Person();
person.Name = "Jan";
Console.WriteLine(person.Name);
```

W tym przykładzie:

- name jest prywatne i niedostępne z zewnątrz,
- **właściwość Name** kontroluje dostęp i umożliwia dodanie logiki (np. sprawdzanie pustej wartości).

OBSŁUGA WYJĄTKÓW

Wyjątki w C#

- **Wyjątki** to błędy występujące podczas wykonania programu, np. błędny indeks tablicy lub nieprawidłowe dane.
- Standardowo program przerywa działanie i wyświetla komunikat o błędzie (wyjątek jest "rzucany" throw).

Obsługa wyjątków

- Blok **try** zawiera kod, który może spowodować wyjątek.
- Blok **catch** przechwytuje wyjątek i pozwala na odpowiednią reakcję, np. wyświetlenie komunikatu.
- Blok **finally** jest opcjonalny i wykonuje się zawsze po try lub catch, np. do zwalniania zasobów.

Przykład obsługi wyjątków:

```
try
{
    int[] numbers = {1, 2, 3};
    Console.WriteLine(numbers[10]); //WyrzucaIndexOutOfRangeException
}
catch (Exception e)
{
    Console.WriteLine("Wystąpił błąd: " + e.Message);
}
finally
{
    Console.WriteLine("Blok try-catch zakończony.");
}
```

Tworzenie własnych wyjątków i throw

- **throw** służy do ręcznego zgłaszania wyjątków.
- Można używać wbudowanych klas wyjątków (np. ArithmeticException, IndexOutOfRangeException), lub tworzyć własne.

Przykład throw:

```
void CheckAge(int age)
{
```

OBSŁUGA PLIKÓW

Praca z plikami w C#

- Do obsługi plików służy klasa File z przestrzeni nazw System.IO.
- Klasa File udostępnia metody do tworzenia, usuwania, kopiowania i czytania plików.

Przydatne metody klasy File

- AppendText() dopisuje tekst na końcu istniejącego pliku
- Copy() kopiuje plik
- Create() tworzy nowy plik lub nadpisuje istniejący
- Delete() usuwa plik
- Exists() sprawdza, czy plik istnieje
- ReadAllText() odczytuje całą zawartość pliku jako tekst
- Replace() zastępuje zawartość pliku inną zawartością
- WriteAllText() tworzy plik i zapisuje podany tekst; jeśli plik istnieje, nadpisuje go

Przykład zapisu i odczytu pliku:

```
using System.IO;
string writeText = "Hello World!";
File.WriteAllText("filename.txt", writeText); //Tworzy plik i zapisuje tekst
string readText = File.ReadAllText("filename.txt"); // Odczytuje zawartość pliku
Console.WriteLine(readText); // Wyświetla: Hello World!
```

ZŁOŻONE TYPY DANYCH

Klasa List<T> w C#

- List<T> to generyczna kolekcja dynamiczna z przestrzeni nazw System.Collections.Generic
- Pozwala na przechowywanie elementów o określonym typie z dostępem przez indeks.
- Listy mogą rosnąć i kurczyć się dynamicznie.
- Pozwala na duplikaty i wartości null (dla typów referencyjnych).
- Nie jest domyślnie posortowana.
- Automatycznie zwiększa pojemność (capacity) w razie potrzeby.

Deklaracja i podstawowe operacje

```
List<int> numbers = new List<int>();
numbers.Add(10);
numbers.Add(20);
numbers.Add(30);
```

Ważne właściwości

- Count liczba elementów w liście,
- Capacity pojemność wewnętrznej struktury danych,
- Item[int index] dostęp do elementu przez indeks.

Popularne metody

- Add(T element) dodaje element na koniec,
- AddRange(IEnumerable<T>) dodaje kolekcję elementów,
- Remove(T element) usuwa pierwsze wystąpienie elementu,
- RemoveAt(int index) usuwa element pod danym indeksem,
- **Clear()** usuwa wszystkie elementy,
- Contains(T element) sprawdza, czy element jest na liście,
- **Sort()** sortuje elementy,
- **Find(Predicate<T>)** znajduje pierwszy element spełniający warunek,
- **ForEach(Action<T>)** wykonuje akcję na każdym elemencie.

Przykład wyświetlania i usuwania elementów

```
List<int> list = new List<int>() { 17, 19, 21, 9, 75, 19, 73 };
```

```
Console.WriteLine("Przed usunięciem: " + string.Join(", ", list));
list.RemoveAt(3); // usuwa element o indeksie 3
list.Remove(19); // usuwa pierwsze wystąpienie 19
Console.WriteLine("Po usunięciu: " + string.Join(", ", list));
```

HashSet<T> w C#

- HashSet to kolekcja unikalnych elementów, bez duplikatów i bez określonego porządku.
- Wykorzystuje wewnętrznie tablicę mieszającą (hash table), dzięki czemu dodawanie, usuwanie i wyszukiwanie elementów jest szybkie (średnio O(1)).
- Implementuje interfejs ISet<T>, pozwalający na operacje na zbiorach jak suma, część wspólna, różnica.

Tworzenie i dodawanie elementów

```
HashSet<int> hs = new HashSet<int>();
hs.Add(10);
hs.Add(20);
hs.Add(30);
hs.Add(10); // drugi 10 nie zostanie dodany
```

Dostęp do elementów

• Elementy HashSet przeglądamy pętlą **foreach**, brak indeksowania.

Usuwanie elementów

- Remove(T) usuwa konkretny element,
- RemoveWhere(Predicate) usuwa elementy spełniające warunek,
- Clear() usuwa wszystkie elementy.

Operacje na zbiorach

- UnionWith(IEnumerable) suma zbiorów,
- IntersectWith(IEnumerable) część wspólna,
- ExceptWith(IEnumerable) różnica zbiorów.

Przykład operacji:

```
HashSet<int> set1 = new HashSet<int> {1, 2, 3, 5};
HashSet<int> set2 = new HashSet<int> {3, 4, 5};
set1.UnionWith(set2);  //{1,2,3,4,5}
```

```
set1.IntersectWith(new HashSet<int> {3, 5}); //{3,5}
set1.ExceptWith(new HashSet<int> {5}); //{3}
```

Dictionary w C#

- **Dictionary** to generyczna kolekcja przechowująca pary klucz-wartość.
- Należy do przestrzeni nazw System.Collections.Generic.
- Klucze muszą być unikalne próba dodania duplikatu powoduje wyjątek.
- Zapewnia szybkie wyszukiwanie, dodawanie i usuwanie elementów (średnio O(1)).

Tworzenie i dodawanie elementów

- Po kluczu: **dict[1]** zwraca wartość.
- Uwaga: odwołanie do nieistniejącego klucza rzuca KeyNotFoundException.

Console.WriteLine(\$"Klucz: {kvp.Key}, Wartość: {kvp.Value}");

Usuwanie elementów

}

- Remove(klucz) usuwa parę o danym kluczu,
- **Clear()** usuwa wszystkie elementy.

Sprawdzanie obecności

- ContainsKey(klucz) sprawdza, czy klucz istnieje,
- ContainsValue(wartość) sprawdza, czy wartość istnieje.